

Kilka nieoczywistych faktów o rynku pracy

W SKRÓCIE:

- Przełożenie obecnego okresu dekonunktury na rynek pracy odbędzie się głównie poprzez kanał płac, a nie zwiększenie bezrobocia.
- Rynek pracy w Polsce cechuje się strukturalnym niedoborem pracowników, co wynika z silnego popytu na pracę, wspieranego przez napływ BIZ i model wzrostu oparty na eksporcie, w otoczeniu już teraz niewystarczającej, a dodatkowo sukcesywnie kurczącej się podaży pracy.
- Do strukturalnego spadku bezrobocia od strony podażowej przyczyniły się (1) zmiana struktury zatrudnienia; (2) spadek populacji w wieku produkcyjnym; (3) wzrost poziomu wykształcenia; (4) emigracja po wstąpieniu Polski do UE. Odbiło się to w otoczeniu rosnącej aktywności zawodowej i napływu migrantów zarobkowych.
- Bieżące statystyki wskazują na sprzeczną z wcześniejszymi doświadczeniami odporność bezrobocia na spowolnienie gospodarcze. Liczba nowych rejestracji w urzędach pracy przejściowo wzrosła o ok. 15% r/r, ale z historycznie niskich poziomów. Nie rośnie liczba osób rejestrujących się po zwolnieniach z przyczyn związanych z zakładem pracy, a liczba planowanych zwolnień grupowych systematycznie spada.
- Bezrobocie utrzymuje się blisko historycznych minimów, mimo otwarcia rynku pracy dla uchodźców. W kwietniu 2022 co siódma osoba rejestrująca się jako nowy bezrobotny była cudzoziemcem. W czerwcu 2023 już tylko co dwudziesta piąta. Imigranci stanowią obecnie ok. 2% wszystkich bezrobotnych.
- Pogorszenie koniunktury na rynku pracy może być najsilniej widoczne wśród grup, których pozycja jest najsłabsza. Do wrażliwych grup (najniższa aktywność zawodowa) należą kobiety (szczególnie najmłodsze i w wieku 50+) oraz osoby z wykształceniem podstawowym (szczególnie mężczyźni). Wrażliwą grupą (o której relatywnie mało wiadomo) są osoby uczestniczące w dualnym rynku pracy – głównie imigranci i pracownicy agencyjni.

Wstęp

W raporcie uszczegółowimy nasze dotychczasowe tezy dotyczące rynku pracy, opisujemy strukturalne zmiany, które dokonały się w ostatnich dekadach i przedstawiamy wyzwania, z którymi musi się zmierzyć rynek pracy. **Uważamy, że obecne spowolnienie gospodarcze przełoży się na rynek pracy przede wszystkim przez kanał płac (ograniczenie nominalnej dynamiki wynagrodzeń), a tylko nieznacznie przez spadek zatrudnienia, przy stabilizacji bezrobocia.** Ryzyko wystąpienia „fali bezrobocia”, jest naszym zdaniem w opinii społecznej wyolbrzymione m.in. za sprawą doświadczeń historycznych (okres transformacji lat 90-tych, szczyt bezrobocia na początku XXI w.). W czerwcu 2023 ok. 27% badanych przez GUS gospodarstw domowych oczekiwało wzrostu bezrobocia, w tym 8% obawiało się znacznego wzrostu. Zrozumienie zmian, które zaszły w ostatnich dekadach na polskim rynku pracy pozwoli lepiej zrozumieć co może się na nim wydarzyć w przyszłości i dlaczego może wyglądać zupełnie inaczej, niż to co znamy z przeszłości. W tym celu analizujemy (1) co stało się ze stopą bezrobocia w ostatnich latach; (2) jakie strukturalne zmiany zaszły wśród bezrobotnych i na rynku pracy; (3) co bieżące dane o bezrobociu mówią o kondycji rynku pracy; oraz (4) jakie wyzwania stoją przed rynkiem pracy.

Wszystkie dane, o ile nie podano inaczej, są skorygowane o wpływ sezonowości.

Zespół Analiz Makroekonomicznych

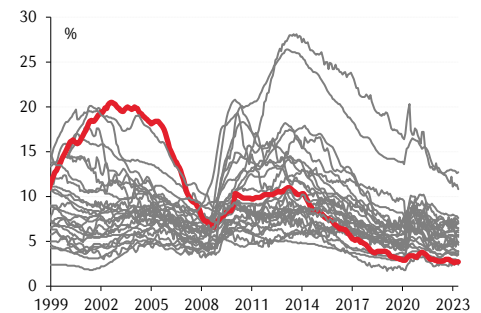
analizy.makro@pkobp.pl

tel. 22 521 81 34

@PKO_Research

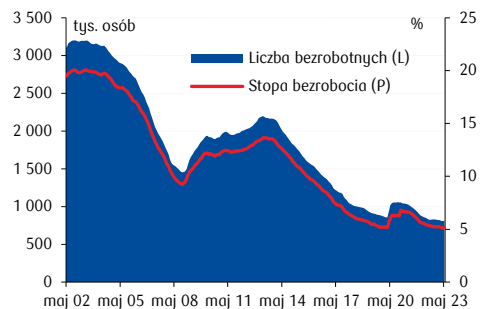
www.pkobp.pl/centrum-analiz

1. Stopa bezrobocia BAEL w Polsce na tle państw Unii Europejskiej

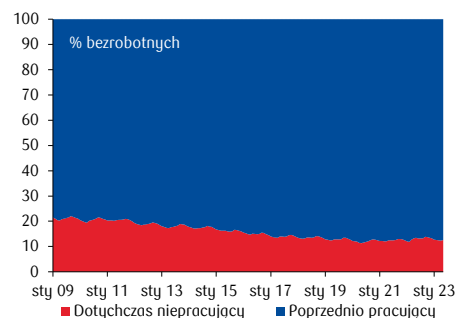
Źródło: Macrobond, Eurostat, PKO Bank Polski

2. Bezrobocie rejestrowane

Źródło: Macrobond, GUS, PKO Bank Polski

3. Struktura bezrobotnych – uprzednio pracujący, wcześniej niepracujący

Źródło: Macrobond, GUS, PKO Bank Polski

Strukturalne zmiany na krajowym rynku pracy w ostatnich dekadach

Od akcesji do UE (2004) Polska odnotowała największy we wspólnocie spadek zharmonizowanej stopy bezrobocia (por. wykres 1.). Od początku XXI stopa bezrobocia rejestrowanego spadła z ok. 20% do ok. 5,0% obecnie (por. wykres 2.), a liczba bezrobotnych obniżyła się z ponad 3 mln, do ok. 810 tys.

Jeszcze w 2002 ponad 700 tys. bezrobotnych stanowiły osoby, które wcześniej nie pracowały (por. wykres 3.). Na początku 2023 osób, które swoją aktywność na rynku pracy zaczynają od bezrobocia jest już tylko 102 tys. Ta różnica dobrze pokazuje z o ile trudniejszym z punktu widzenia pracownika rynkiem pracy mierzyły się osoby rozpoczynające aktywność zawodową 20 lat temu. W 2002 wśród bezrobotnych ok. 160 tys. stanowiły osoby, które ukończyły naukę w ciągu poprzednich 12 miesięcy. W 2023 jest ich już mniej niż 30 tys. W 2002 liczba ta stanowiła 44% absolwentów szkół wyższych; w 2021 - 9% (podajemy te odsetki jako punkty odniesienia, zaznaczamy, że do tej kategorii bezrobotnych wliczają się wszyscy absolwenci szkół niekontynuujący nauki; por. wykres 5.). Wzrost liczby bezrobotnych „absolwentów” wystąpił jeszcze raz, w wyniku globalnego kryzysu finansowego, a do trendu spadkowego powróciliśmy w 2013. Inna popularna miara strukturalnych wyzwań rynku pracy - liczba osób długotrwale bezrobotnych (powyżej roku) również znacząco spadła - z ok. 1,70 mln w 2003 do ok. 310 tys. w 2023 (por. wykres 4.). W ostatnich dwóch dekadach zmienił się główny powód utraty pracy, którym nie są już problemy zakładu pracy. W 2002 takich osób było ok. 240 tys., obecnie nieco powyżej 30 tys.

Warto zauważyć, że za postępującym spadkiem liczby bezrobotnych w XXI w. stoi nie tylko popyt na pracowników (znajdowanie zatrudnienia przez bezrobotnych), ale także przechodzenie w stan nieaktywności zawodowej (por. wykres 6.). Wśród przyczyn wyrejestrowań z innych powodów niż znalezienie zatrudnienia można wymienić m.in. demografię i starzenie się społeczeństwa.

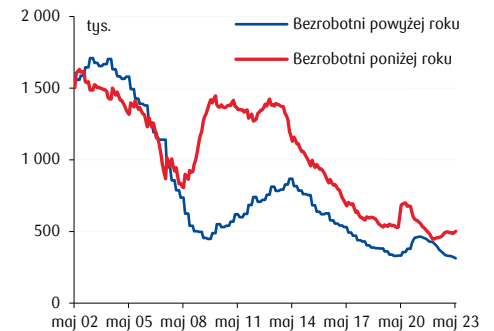
Często, choć mylnie, utożsamia się „bycie bezrobotnym” z pobieraniem zasiłku dla bezrobotnych. Zasiłek ten zgodnie z obecnymi przepisami przysługuje osobom, które przepracowały minimum 365 w dni w ciągu poprzednich 18 miesięcy i można pobierać go od 180 do 365 dni (w zależności od poziomu stopy bezrobocia w powiecie). Z tego powodu przez ostatnie 20 lat tylko między 12 a 22% zarejestrowanych bezrobotnych miało prawo do zasiłku (por. wykres 20. na stronie 6.). W czerwcu 2023 zasiłek pobierało 119 tys. osób spośród ponad 802 tys. zarejestrowanych bezrobotnych (14,9%). Jednocześnie bezrobotni-cudzoziemcy przeważnie nie pobierali zasiłku dla bezrobotnych - prawo takie miało w lutym 2023 tylko 870 osób (4,8% bezrobotnych cudzoziemców). Cudzoziemcy rzadziej mają prawo do otrzymywania zasiłku - choć w czerwcu 2023 stanowili 2,3% bezrobotnych, to wśród pobierających zasiłek cudzoziemcy stanowili tylko 0,7%.

Czynniki, które przyczyniły się do strukturalnego spadku bezrobocia

Za spadek stopy bezrobocia w ciągu ostatnich 20 lat odpowiadały zarówno czynniki popytowe jak i podażowe. Po stronie czynników popytowych można wymienić szybki rozwój gospodarczy Polski oparty na eksporcie, napędzanym napływem bezpośrednich inwestycji zagranicznych, industrializacją oraz rozwojem technologicznym. Szerzej opisywaliśmy to w Makro Focusie w 2021: „Cud nad Wisłą - gdzie się podzieli polscy bezrobotni”. Od strony czynników podażowych na rynku pracy na uwagę zasługują następujące z nich obniżające bezrobocie:

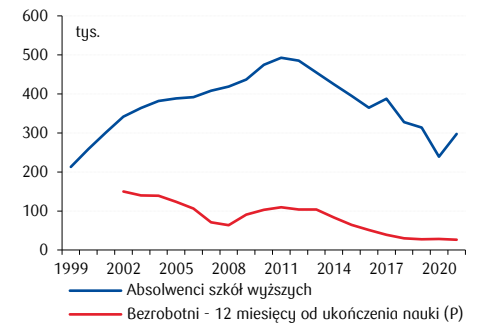
- zmiana struktury zatrudnienia - spadek zatrudnienia w sektorze publicznym i rolnictwie umożliwiające „uwolnienie” podaży pracy dla szybko rosnących sektorów;
- spadek populacji i liczby osób w wieku produkcyjnym (por. wykres 7.);

4. Liczba bezrobotnych pozostających bez pracy powyżej i poniżej roku

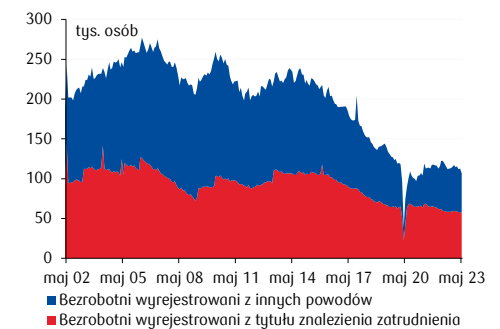
Źródło: Macrobond, GUS, PKO Bank Polski

5. Bezrobotni - 12 miesięcy od ukończenia nauki a liczba absolwentów szkół wyższych

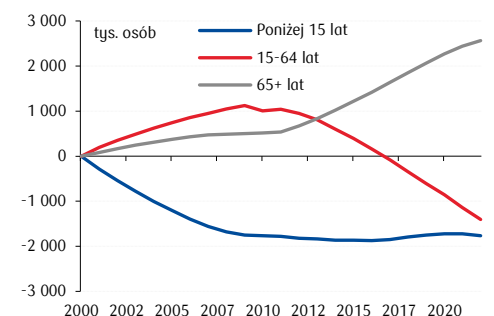
Źródło: Macrobond, GUS, PKO Bank Polski

6. Struktura wyrejestrowań z bezrobocia

Źródło: Macrobond, GUS, PKO Bank Polski

7. Liczebność grup wiekowych względem stanu z 2000

Źródło: GUS, PKO Bank Polski

- poprawa jakości kapitału ludzkiego (m.in. wzrost odsetka osób z wykształceniem wyższym);
- masowa emigracja po wstąpieniu do UE (wg [szacunku](#) GUS byli to głównie ludzie młodzi 20-29 lat; liczba emigrantów z Polski na pobyt czasowy wzrosła z 1 mln w 2004 do 2 mln w 2010 i do maksymalnie 2,5 mln w 2016, a następnie nieznacznie spadła).

Opisywany spadek bezrobocia wystąpił w otoczeniu rosnącej aktywności zawodowej oraz napływu migrantów zarobkowych (wg różnych szacunków 1-2 mln od 2014). Oba te czynniki, zgodnie z prostym prawem popytu i podaży, powinny oddziaływać w kierunku wzrostu, a nie spadku liczby bezrobotnych (więcej poszukujących pracy -> więcej bezrobotnych). Naszym zdaniem, paradoksalnie, pomagały one obniżyć bezrobocie, ponieważ dostępność nowych pracowników umożliwiała zaspokajanie stale rosnącego popytu zagranicznego i generowanie nowych miejsc pracy. Gdyby tych napływów dodatkowej podaży pracy zabrakło, poziom aktywności gospodarczej byłby mniejszy, co znacznie ograniczyłoby liczbę tworzonych miejsc pracy i skutkowałoby wyższym bezrobociem.

Przez pierwszą dekadę XXI w. liczba osób w wieku produkcyjnym (15-64 lat) rosła, a szczyt osiągnęła w 2009 (27,2 mln osób). Od 2009 do 2022 liczba ta spadła o 2,5 mln, tj. o ok. 10%. Jednocześnie od 2009 przybyło ok. 2,1 mln osób w wieku 65+, przy niezmięniłej liczbie osób w wieku poniżej 15 lat.

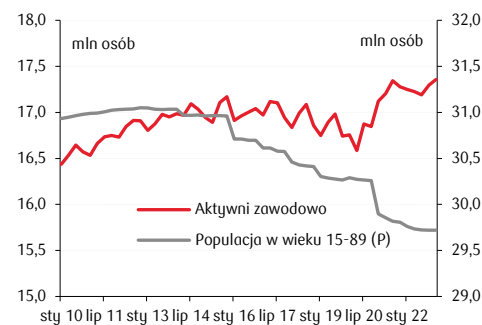
Pomimo omawianego spadku liczby osób w wieku produkcyjnym o ok. 2,5 mln, liczba aktywnych zawodowo wg BAEL zwiększyła się o ok. 920 tys (por. wykres 8.). Na tę liczbę składa się wzrost liczby zatrudnionych o 2,2 mln przy spadku liczby bezrobotnych o 1,3 mln osób. Tym samym w 1q23 najwyższe w historii były stopa aktywności zawodowej wśród osób w wieku 15-89 lat (58,4%) oraz wskaźnik zatrudnienia (56,7%). Wskaźniki te w porównaniu do 1q10 wzrosły odpowiednio o 5,3pp i 9,4pp (por. wykres 9.). Cytowane dane tylko w marginalnej skali uwzględniają cudzoziemców (wg BAEL w 1q23 wśród 17,4 mln osób aktywnych zawodowo było tylko 170 tys. obcokrajowców).

Bieżące trendy dotyczące bezrobocia rejestrowanego

Wskaźniki takie jak napływ do bezrobocia (nowe rejestracje), w tym rejestracje ze względu na zwolnienia związane z zakładem pracy (por wykresy 10. i 11.), mogą pozwolić na szybkie wyłapywanie sygnałów zmian tendencji na rynku pracy. Dane z ostatnich miesięcy sygnalizują pewne pogorszenie koniunktury na rynku pracy, ale w ograniczonej skali. Liczba nowych rejestracji (ogółem) na przestrzeni ostatnich miesięcy wzrosła z minimum w 2021-22 (ok. 95 tys. miesięcznie) do ok. 105 tys. w czerwcu 2023. Obecnie, po przejściowych wzrostach o 15% r/r (porównywalnych z tymi z 2013 i dwa razy niższymi niż podczas kryzysu 2008) liczba nowych rejestracji ponownie spada w ujęciu rocznym. Warto jednak pamiętać o niższej bazie odniesienia niż podczas poprzednich epizodów wzrostowych. Jednocześnie każdy kolejny epizod dekoniunktury na rynku pracy skutkuje coraz słabszym wzrostem bezrobocia. Nie zmienia się liczba osób rejestrujących się jako bezrobotni z powodów związanych z zakładem pracy - to ok. 5 tys. osób. Od ok. 2013 utrzymuje się tendencja, że wśród tych osób nieznaczną większość stanowią kobiety (ok. 55%).

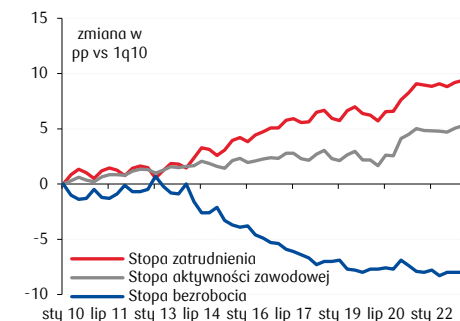
Skutków trwającego epizodu spowolnienia gospodarczego nie widać jeszcze w danych o zwolnieniach grupowych (por. wykres 12.). W maju objętych zwolnieniami grupowymi było 18,9 tys. etatów, co oznacza kontynuację rozpoczętego od września 2020 (38,0 tys.) trendu spadkowego. Również liczba zakładów prowadzących zwolnienia grupowe systematycznie spada, z wyjątkiem przejściowego „wyskoku” związanego z pierwszym lockdownem pandemicznym – w maju 2023 zwolnienia grupowe prowadziły 162 zakłady, a w pierwszych miesiącach po wybuchu pandemii ponad 400.

8. Liczba aktywnych zawodowo (wg BAEL) na tle populacji w wieku 15-89 lat

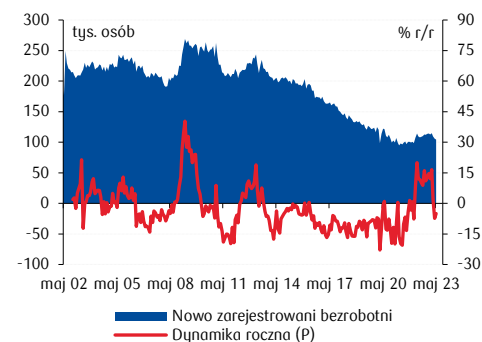
Źródło: Macrobond, GUS, PKO Bank Polski

9. Zmiana wskaźników rynku pracy 4q22 vs 1q10 (wg BAEL)

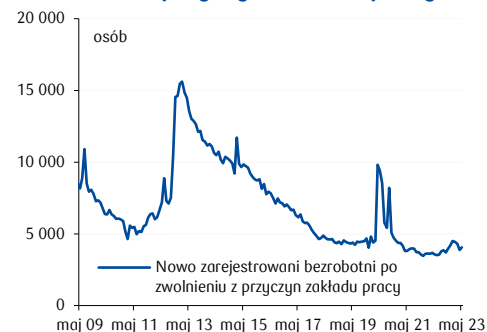
Źródło: Macrobond, GUS, PKO Bank Polski

10. Nowo zarejestrowani bezrobotni

Źródło: GUS, PKO Bank Polski

11. Nowo zarejestrowani bezrobotni po zwolnieniu z przyczyn zakładu pracy

Źródło: Macrobond, GUS, PKO Bank Polski

Napływ uchodźców wojennych (por. sekcja z wykresami na stronie 6.) także znalazł swoje odzwierciedlenie w statystykach bezrobocia rejestrowanego. W marcu 2022 (pierwszym pełnym miesiącu wojny) liczba bezrobotnych cudzoziemców wzrosła o ponad 11 tys., do 15,7 tys., osiągając w kwietniu maksimum na poziomie 23,4 tys. W krytycznym momencie cudzoziemcy stanowili 2,7% wszystkich bezrobotnych. W kwietniu 2022 prawie co siódmy nowy bezrobotny był cudzoziemcem, a w czerwcu 2023 już tylko co dwudziesty piąty. Ze względu na strukturę fali uchodźczej (głównie kobiety z dziećmi) kobiety stanowiły 80-90% nowo rejestrujących się bezrobotnych.

Pomimo bieżącego spowolnienia, w gospodarce narodowej w 1q23 nadal prawie co setne miejsce pracy pozostaje nieobsadzone (115 tys.; 0,9% wszystkich). Odsetek wakatów pozostaje wysoki, ale spada ze szczytów notowanych w 2018. Wynika to przede wszystkim z zapełniania już istniejących miejsc pracy przy wolniejszym tworzeniu nowych (taki trend obserwujemy od 2018, por. wykres 13.). Z kolei liczba likwidowanych miejsc pracy nie zmienia się istotnie w czasie (z pominięciem wahnięcia w okresie pierwszego lockdownu). Dane te wskazują, że spadek odsetka wakatów wynika przede wszystkim z nasycania się krajowego rynku pracy, a nie załamania popytu na pracę. Wspiera to tezę o dużej chłonności krajowego rynku pracy, chomikowaniu pracy (brak zwolnień) oraz potencjale do absorbowania osób, które będą rezygnować z dotychczasowej pracy/zostaną zwolnione.

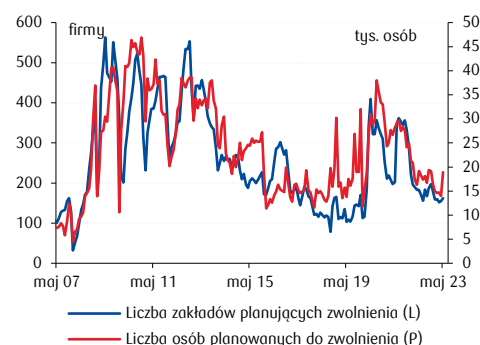
Strukturalne wyzwania polskiego rynku pracy

Pogorszenie koniunktury na rynku pracy może być najsilniej widoczne wśród grup, których pozycja jest najsłabsza. Dłuższa lub silniejsza dekonunktura mogłaby opóźnić obserwowany od dwóch dekad proces systematycznej poprawy sytuacji na rynku pracy. Największymi wyzwaniami rynku pracy od strony podażowej pozostaje niski na tle innych państw wskaźnik aktywności zawodowej osób w wieku przedemerytalnym (50+ lat), w tym przede wszystkim kobiet. Relatywnie niska na tle UE aktywność zawodowa dotyczy również kobiet o wykształceniu podstawowym lub średnim w wieku poniżej 40 lat. W przypadku kobiet przyczynami mogą być m.in. utrudniona dostępność do instytucjonalnej opieki nad dziećmi i osobami starszymi oraz niska powszechność / ograniczone możliwości pracy na niepełen etat (por. wykres 14.). Kolejną grupą, w której Polska odchyła się najbardziej negatywnie od średniej dla UE jest najmłodsza kohorta wiekowa (15-24 lat), z wysokim odsetkiem NEET (osób bez zatrudnienia, nieuczących się i niezdoływających doświadczenia zawodowego). Zdecydowanie niższa aktywność zawodowa niż przeciętnie w UE cechuje też osoby o wykształceniu podstawowym (szczególnie mężczyźni). Ilustracją dla powyższych tez są wykresy znajdujące się na stronie 7. Więcej o tym zagadnieniu pisaliśmy również w Makro Focusie: [Gdzie jest potencjał polskiego rynku pracy?](#)

Jak wynika z wielu badań (m.in. badania Deloitte) potencjał zawodowy uchodźców z Ukrainy nie jest w pełni wykorzystywany. Uchodźcy często pracują poniżej swoich kwalifikacji (wg badania połowa z nich wykonuje prace proste, choć aż 30% deklaruje wyższe wykształcenie), utrudnieniem pozostają też bariera językowa i kwestie związane z opieką nad dziećmi. Imigranci oraz osoby zatrudnione w agencjach pracy według koncepcji dualnego rynku pracy są tą grupą, która może być relatywnie silniej doświadczana przez negatywne zmiany podczas okresów dekonunktury.

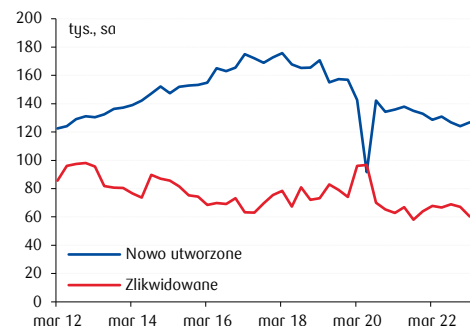
O ile nie widzimy istotnego ryzyka wzrostu bezrobocia wśród uczestników „pierwszego” (primary) rynku pracy, tak uczestnicy „drugiego” (secondary) mogą być znacznie łatwiej zwalniani (zgodnie z teorią dualnego rynku pracy). Jest to o tyle istotny problem, ponieważ takie osoby są często w słabszej pozycji negocjacyjnej, częściej nie mają zabezpieczenia społecznego (oszczędności, prawa do zasiłku, ubezpieczenia zdrowotnego, itp.). Jednocześnie nasza wiedza o bieżącej sytuacji na „drugim” rynku pracy pozostaje ograniczona ze względu na niewielkie pokrycie przez statystykę publiczną.

12. Zwolnienia grupowe – liczba etatów oraz liczba zakładów pracy (dane nieodsezonowane)

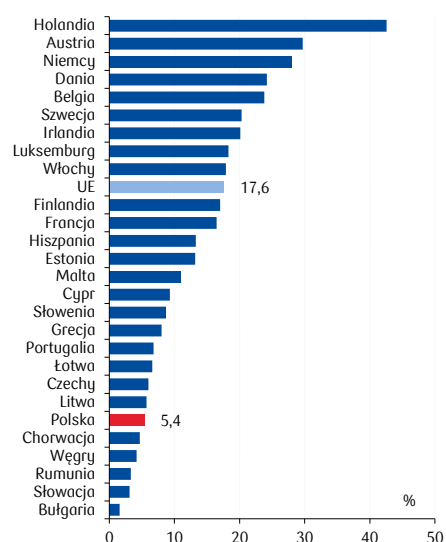
Źródło: GUS, PKO Bank Polski

13. Nowo utworzone i zlikwidowane miejsca pracy w gospodarce

Źródło: GUS, PKO Bank Polski

14. Udział zatrudnionych na część etatu w ogóle zatrudnionych w 2022 w grupie wiekowej 15-64

Źródło: Eurostat, PKO Bank Polski

Strukturalnym wyzwaniem pozostaje też zróżnicowana regionalnie sytuacja na rynku pracy (por. wykresy 15. i 16.). Choć w skali całego kraju bezrobocie nie jest problemem, to na poszczególnych rynkach lokalnych już bywa. Na szybkiej integracji gospodarczej Polski skorzystali przede wszystkim mieszkańcy woj. wielkopolskiego, małopolskiego, dolnośląskiego i mazowieckiego – ze względu na tworzenie miejsc pracy przez firmy napędzane przez BIZ oraz dogodne powiązania logistyczne z Europą Zachodnią. W 2022 w 27 z 380 powiatów stopa bezrobocia rejestrowanego przekraczała 15% (w 2004 aż 312 powiatów) – były to głównie powiaty ziemskie oddalone od centrów gospodarczych, leżące głównie na wschodzie Polski, ale też w woj. zachodniopomorskim i mazowieckim. Wśród przyczyn strukturalnego bezrobocia w tych obszarach można wymienić niską mobilność na rynku pracy wśród osób długotrwale bezrobotnych (niska skłonność do zmiany miejsca zamieszkania w celu poszukiwania pracy). Gdyby nie migracje osób młodych i w wieku produkcyjnym (wewnątrz krajowe i międzynarodowe) stopa bezrobocia w tych rejonach byłaby jeszcze wyższa.

Reakcja płac na zmiany koniunktury

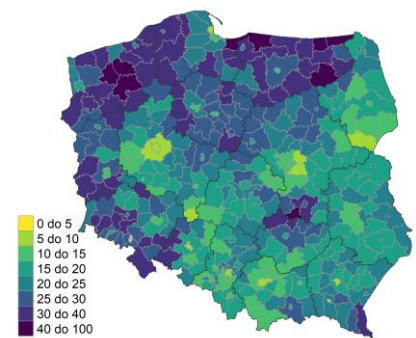
Uważamy, że polski rynek pracy reaguje obecnie na zmiany koniunktury głównie przez zmiany dynamiki płac, a nie stopy bezrobocia. Dla zobrazowania tej tezy porównaliśmy cykliczną reakcję płac w gospodarce narodowej i stopy bezrobocia rejestrowanego z luką popytową (odchylenie dynamiki PKB od potencjału). Są to zmiany, które powinny być związane tylko z samym cyklem koniunkturalnym, po wykluczeniu strukturalnych trendów. W ujęciu technicznym policzyliśmy odchylenia trzech zmiennych od trendów HP ($\lambda = 1600$). Do ok. 2008 cykliczna zmiana bezrobocia (por wykres 17.) była silniejsza niż cykliczna zmiana dynamiki PKB, w kolejnych latach stopa bezrobocia reagowała zdecydowanie słabiej na zmianę luki popytowej. Z kolei cykliczna reakcja dynamiki płac (por. wykres 18.) na lukę popytową pozostaje stabilna w czasie i relatywnie wysoka.

Firmy, od dłuższego czasu doświadczające trudności z pozyskiwaniem pracowników, decydują się na strategię tzw. chomikowania zatrudnienia, czyli braku jego redukcji pomimo obniżonego popytu na ich towary/usługi. Jednocześnie firmy mierzą się z istotną presją kosztową, wymuszającą poszukiwanie oszczędności. Takimi oszczędnościami będzie naszym zdaniem ograniczanie tempa wzrostu wynagrodzeń, a czynnikiem, który może ułatwiać obniżenie dynamiki płac w reakcji na obecną dekoniunkturę jest relatywnie wysoki udział elastycznych komponentów (premie, dodatki) w łącznych wynagrodzeniach. Wraz z pogarszaniem kondycji finansowej firm te „elastyczne” komponenty będą ograniczane. Niemniej, wysokie podwyżki płacy minimalnej (o 43% między 2024 a 2022) i niedobory kadrowe sprawią, że dynamika wynagrodzeń tylko nieznacznie spowolni. Oczekujemy, że płace nominalne wyhamują z 14,3% r/r w 1q23 do 10,3% r/r w 4q23 i 10,7% r/r w 4q24.

Podsumowanie

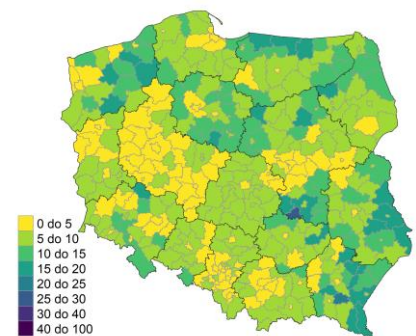
Zmiany, które zaszły w ciągu ostatnich 20 lat na krajowym rynku pracy wskazują, że znaczna część reakcji na spowolnienie przebiega za sprawą dostosowań dynamiki wynagrodzeń przy słabnących zmianach po stronie bezrobocia. Uważamy, że strukturalne cechy polskiego rynku pracy nie dopuszczą, by obecne spowolnienie gospodarcze skutkowało istotnym wzrostem liczby bezrobotnych. Osoby, które tracą pracę w ramach restrukturyzacji/zwolnień powinny być w stanie relatywnie szybko znaleźć nowe zatrudnienie ze względu na trwały niedobór pracowników na krajowym rynku pracy. Jednocześnie lata niedoborów pracowników zwiększają skłonność pracodawców do chomikowania pracy.

15. Stopa bezrobocia rejestr. w 2004

Źródło: GUS, PKO Bank Polski

16. Stopa bezrobocia rejestr. w 2022

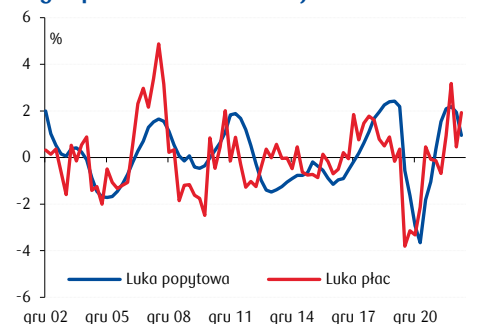
Źródło: GUS, PKO Bank Polski

17. Luka popytowa a luka bezrobocia*

Źródło: GUS, PKO Bank Polski * odchylenia dynamiki PKB oraz stopy bezrobocia od trendów HP

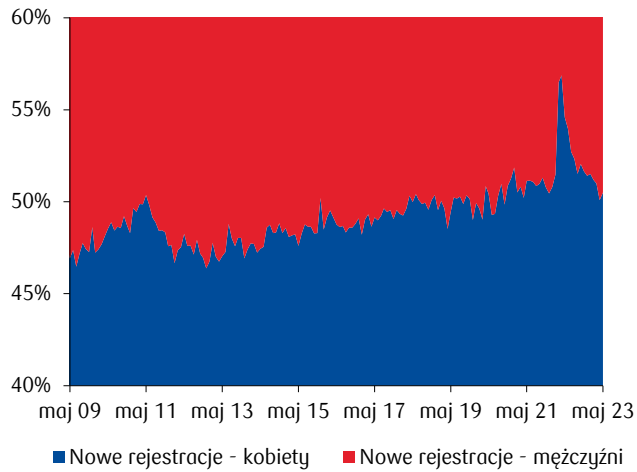
18. Luka popytowa a luka płac w gospodarce narodowej*

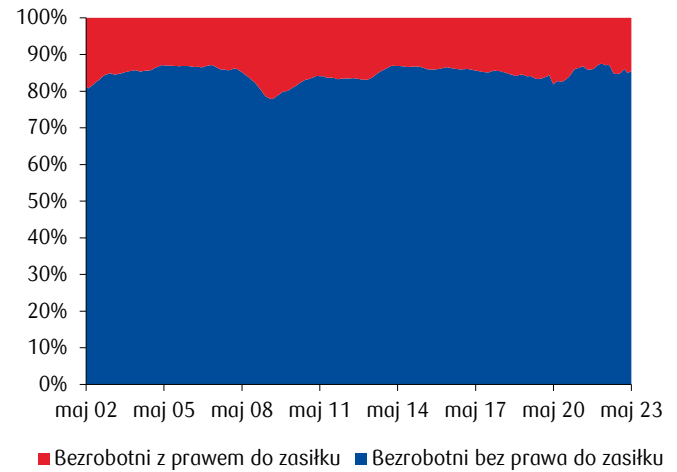
Źródło: GUS, PKO Bank Polski * odchylenia dynamiki PKB oraz dynamiki płac w GN od trendów HP

Bezrobocie rejestrowane – wybrane zagadnienia

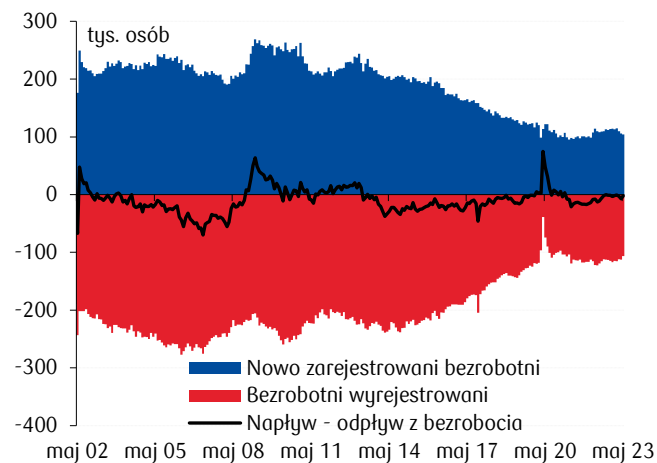
19. Struktura nowo rejestrowanych bezrobotnych wg płci (wartości ograniczone do 40-60%)

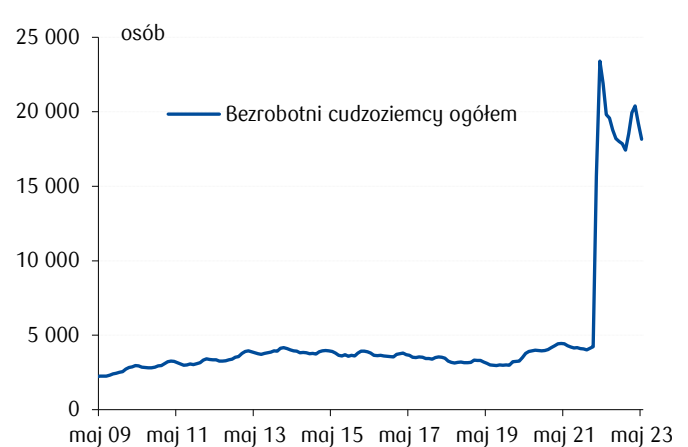
20. Odsetek bezrobotnych bez prawa do zasiłku

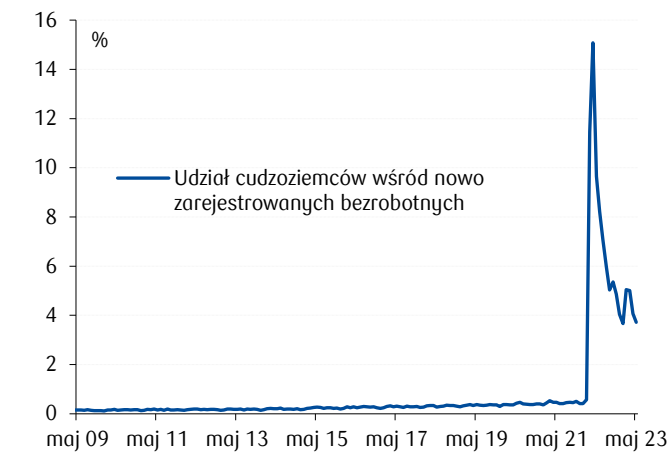
21. Napływ i odpływ z bezrobocia

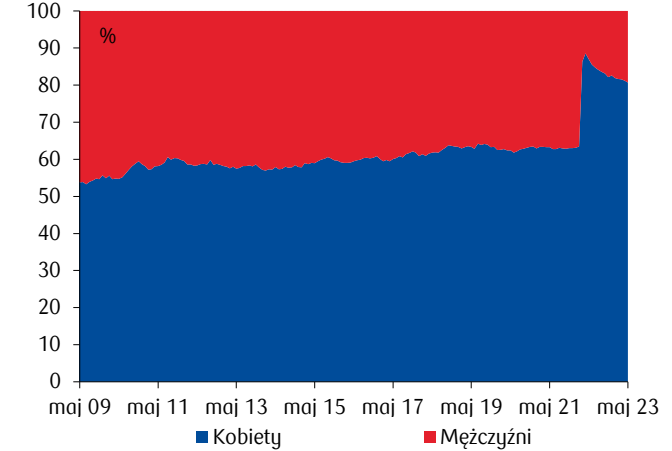
22. Liczba bezrobotnych cudzoziemców ogółem

23. Udział cudzoziemców wśród nowo zarejestrowanych bezrobotnych

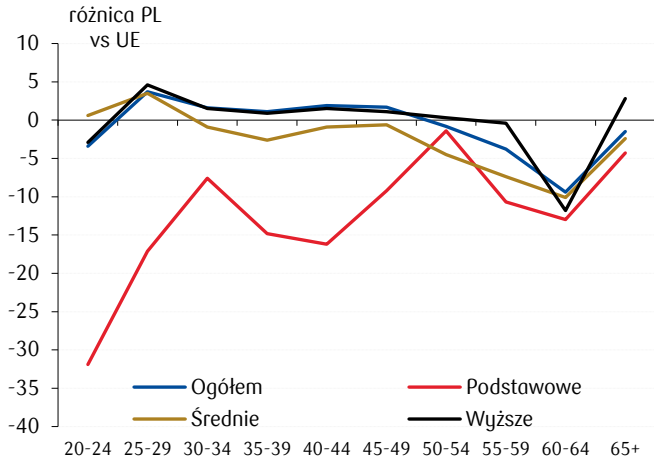
24. Struktura bezrobotnych cudzoziemców w Polsce wg płci

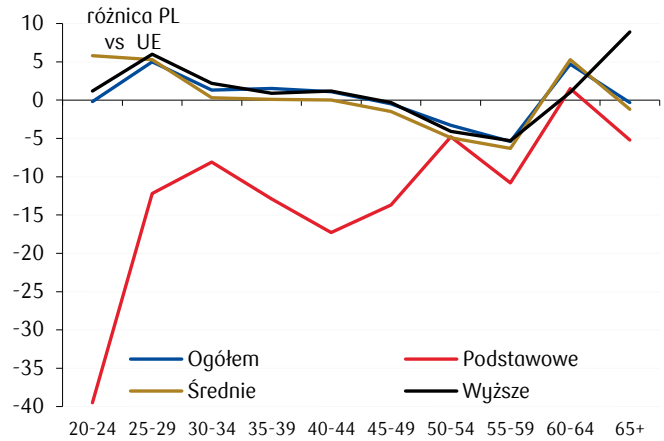
Źródło: GUS, obliczenia własne PKO Bank Polski

Odchylenia stopy aktywności zawodowej w Polsce vs średnia UE w podziale na grupy wiekowe i poziom wykształcenia w 1q23

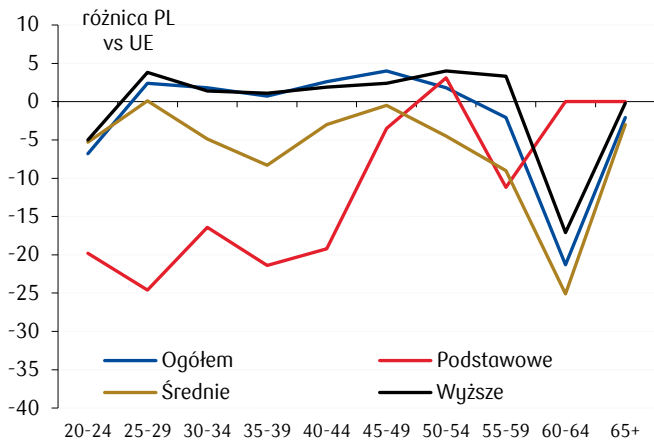
25. Stopa aktywności zawodowej wg poziomu wykształcenia - PL vs UE

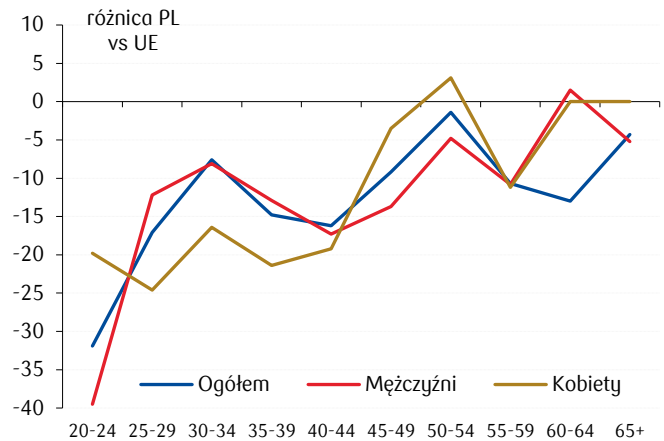
26. Stopa aktywności zawodowej wg poziomu wykształcenia wśród mężczyzn - PL vs UE

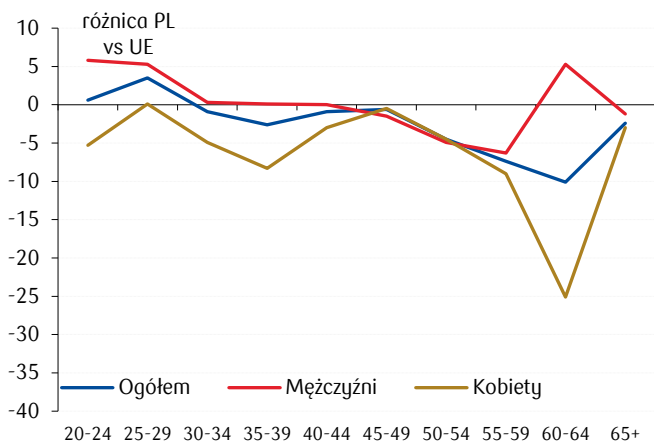
27. Stopa aktywności zawodowej wg poziomu wykształcenia wśród kobiet - PL vs UE

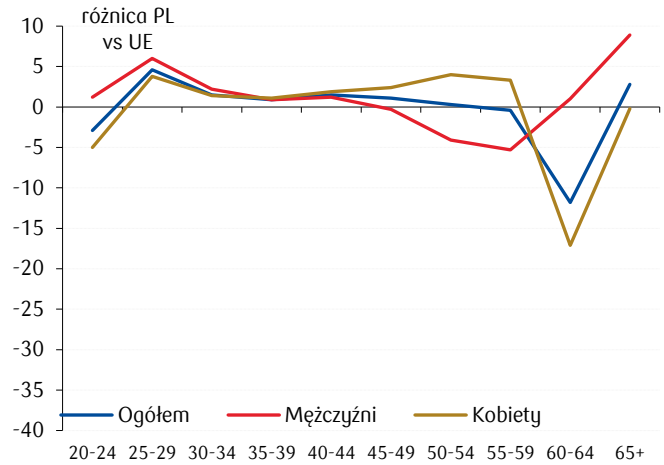
28. Stopa aktywności zawodowej wśród osób o wykształceniu podstawowym (ISCED 0-2) - PL vs UE

29. Stopa aktywności zawodowej wśród osób o wykształceniu średnim (ISCED 3-4) - PL vs UE

30. Stopa aktywności zawodowej wśród osób o wykształceniu wyższym (ISCED 5-8) - PL vs UE

Źródło: Eurostat, obliczenia własne PKO Bank Polski

Departament Analiz Ekonomicznych

PKO Bank Polski S.A.
ul. Puławska 15, 02-515 Warszawa
t: 22 521 80 84
email: DAE@pkobp.pl

Główny Ekonomista, Dyrektor Departamentu

Piotr Bujak	piotr.bujak@pkobp.pl	22 521 80 84

Zespół Analiz Makroekonomicznych

Marta Petka-Zagajewska (Kierownik)	marta.petka-zagajewska@pkobp.pl	691 335 426
Urszula Kryńska	urszula.krynska@pkobp.pl	722 060 794
Kamil Pastor	kamil.pastor@pkobp.pl	723 670 836
Anna Wojtyniak	anna.wojtyniak@pkobp.pl	698 635 126

Jesteś zainteresowany otrzymywaniem raportów analitycznych PKO Banku Polskiego? Napisz do nas: DAE@pkobp.pl

Nasze analizy znajdziesz również na **Twitterze** oraz na stronie internetowej **Centrum Analiz PKO Banku Polskiego**:

Centrum
Analiz

Materiał zatwierdził(a): Marta Petka-Zagajewska

Informacje i zastrzeżenia:

Niniejszy materiał („Materiał”) ma charakter wyłącznie informacyjny oraz nie stanowi oferty w rozumieniu ustawy - Kodeks cywilny, ani rekomendacji do zawarcia transakcji kupna, sprzedaży lub innego rodzaju przeniesienia któregośkolwiek instrumentu finansowego. Bank dołożył wszelkich racjonalnych i niezbędnych starań, aby informacje zamieszczone w Materiale były rzetelne oraz oparte na wiarygodnych źródłach.

Informacje zawarte w Materiale nie mogą być traktowane jako propozycja nabycia którychkolwiek instrumentów finansowych, usługa doradztwa inwestycyjnego lub podatkowego ani jako forma świadczenia pomocy prawnej. Prognozy oraz dane zawarte w Materiale nie stanowią zapewnienia uzyskania określonych wyników jakichkolwiek transakcji finansowych ani przyszłych cen którychkolwiek instrumentów finansowych.

Materiał nie stanowi badania inwestycyjnego ani publikacji handlowej w rozumieniu Rozporządzenia Delegowanego Komisji (UE) 2017/565 z dnia 25 kwietnia 2016 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do wymogów organizacyjnych i warunków prowadzenia działalności przez firmy inwestycyjne oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tej dyrektywy.

Bank i jego spółki (podmioty) zależne oraz pracownicy tych podmiotów mogą być zainteresowani zawarciem lub być stroną transakcji finansowych, w tym zawartych na instrumentach finansowych, których wynik jest uzależniony od czynników (danych i informacji) wymienionych w Materiałach.

Powszechna Kasa Oszczędności Bank Polski Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie, ul. Puławska 15, 02-515 Warszawa, wpisana do rejestru przedsiębiorców prowadzonego przez Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy, XIII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego numer KRS 0000026438, NIP: 525-000-77-38, REGON: 016298263; kapitał zakładowy (kapitał wpłacony) 1 250 000 000 zł.